RUGBI

O etapă cu prea puține puncte...

• DINAMO — LIDER • DE CE NUMAI „DÎRZENIE"? • CU 30 DE PUNCTE MAI PUȚIN CA DUMINICA TRECUTĂ • NOTE BUNE PENTRU ARBITRAJE

Etapa de duminică ne-a prilejuit cîteva constatări îmbucurătoare care se cer, desigur, consemnate. Notăm, în primul rînd, nivelul tehnic și spectacular ridicat la care s-a disputat derbiul Dinamo—Grivița Roșie. Este, după părerea noastră, cel mai bun exemplu de împletire a luptei pentru puncte cu dorința de a practica un joc frumos, foarte disputat pe înaintare, dar și deschis, plin de cursivitate și într-un ritm rapid. Firește, au fost și momente în care aceste atribute n-au însoțit evoluția celor două formații fruntașe, dar — în ansamblu — jocul de duminică ne-a apărut destul de concludent în ceea ce privește orientarea, concepția de joc — evident îmbunătățită — a echipelor Dinamo și Grivița Roșie. Victorioși, la limită, dinamoviștii au preluat șefia clasamentului pentru că au știut să atace cînd trebuia și mai ales cum trebuia, pentru că au avut o pereche de mijlocași care au colaborat tot timpul meciului și pentru că s-au apărat excelent în repriza a II-a, în special în finalul partidei cînd Grivița a fost în permanentă și periculoasă ofensivă.

Un joc frumos, destul de deschis, cursiv, au prestat — în repriza secundă — și formațiile Gloria (cu o concepție tactică superioară) și Știința Cluj. Publicul — foarte numeros — prezent la meciul Știința Petroșeni—C.S.M.S. Iași a fost, de asemenea, mulțumit de calitatea jocului la capătul căruia gazdele au repurtat o victorie prețioasă care i-a „urcat" pe locul IV în clasament.

Luptă pentru balon între înaintașii formațiilor Dinamo și Grivița Roșie

CLASAMENT

1.	Dinamo	3	3	0	0	33:11	9
2.	Steaua	3	2	1	0	20: 6	8
3.	Grivița Roșie	3	2	0	1	52:11	7
4.	Șt. Petroșeni	3	2	0	1	6:11	7
5.	Constructorul	3	1	1	1	15:12	6
6.	Rulm. Bîrlad	3	1	1	1	11:28	6
7.	Farul C-ța	3	1	0	2	17:15	5
8.	CSMS Iași	3	1	0	2	9:14	5
9.	Știința Cluj	3	1	0	2	12:28	5
10.	Șt. Timișoara	3	1	0	2	22:29	5
11.	Gloria	3	1	0	2	23:38	5
12.	Progresul	3	0	1	2	3:20	4

Am putea spune, deci, că etapa de duminică a însemnat un real progres pe linia creșterii calității jocurilor de campionat. Dar, au fost și excepții. *„Spectatorii s-au bucurat de victoria studenților* — ne scrie corespondentul nostru *T. Țăranu* din Timișoara — *dar meciul a plăcut doar prin dîrzenia și ambiția echipelor. Nivelul tehnic al partidei a fost foarte modest".* În discuția purtată cu arbitrul Cervinschi, care a condus meciul de la Bîrlad dintre Rulmentul și Steaua, acesta ne-a spus că *„partida nu a arătat decît foarte rar ceva din frumusețea jocului de rugbi, ambele echipe evoluînd sub posibilitățile lor, angajîndu-se într-un joc de tensiune, anost".* Destul de slab, din acest punct de vedere, și meciul Constructorul—Progresul.

O expresie a faptului că unele echipe continuă să pună pe primul plan cîștigarea de puncte, indiferent de calitatea jocului prestat, o constituie și... sărăcia de puncte înscrise în această etapă. Duminică, cele 12 formații au realizat cu 30 de p mai puțin ca în etapa trecută (8 formații au marcat doar cîte... 3 puncte!) Să adăugăm că duminică s-au realizat numai 6 încercări — două transformate, față de cele 15—10 transformate din etapa trecută. Aceste cifre arată că, de fapt, procentajul mare de eficacitate este, de regulă, realizat de Dinamo și Grivița Roșie și că dacă aceste echipe joacă între ele (așa cum s-a întîmplat duminică) numărul punctelor înscrise în etapa respectivă scade cu aproape 40%! De ce nu pot realiza scoruri mai mari și celelalte echipe? O spunem, fără ezitare: *pentru că nu aplică curajos orientarea către jocul deschis și adoptă în continuare practica jocului defensiv.* Cine a jucat așa cum trebuia, a cîștigat nu numai meciul ci și multe puncte (Gloria—Știința Cluj: 17—3!).

În concluzie, felicitări echipelor Dinamo, Grivița Roșie, Gloria, Știința Petroșeni, CSMS Iași, Știința Cluj. Celorlalte echipe, recomandarea de a se gîndi nu numai la puncte ci și la cerințele rugbiului nostru și la dorința legitimă a spectatorilor de a asista la meciuri de calitate.

Împreună cu tehnicienii și corespondenții noștri, acordăm note bune și arbitrajelor prestate duminică de „echipa": V. Vardela, Șt. Cristea, T. Viting, Cervinschi, R. Declesis și G. Eftimescu.

DAN GÎRLEȘTEANU

ATLETISM

ATENȚIE ȘI LA TACTICĂ!

Întrecerile ediției jubiliare a „Crosului Balcanic" s-au desfășurat în nota de superioritate a atleților romîni, juniori și seniori. După cum scriam și în cronica noastră de ieri bilanțul atleților noștri poate fi considerat ca pozitiv, din moment ce ei au obținut cinci titluri de campioni balcanici și au fost printre fruntașii fiecăruia dintre clasamente. Tocmai prezența aceasta cu mai mulți oameni între primii clasați a fost hotărîtoare în obținerea victoriilor formațiilor noastre. În nici o altă ediție n-a mai fost înregistrată o atare superioritate a echipelor unei singure țări, așa cum au demonstrat acum atleții și atletele noastre. Pentru acest succes li se cuvin felicitări alergătorilor și deopotrivă antrenorilor lor *Gheorghe Stănel* (la juniori) și *Mihai Tintorescu* (la seniori).

Bilanțul este, fără nici o discuție, pozitiv, dar el nu ne-a satisfăcut în întregime. Ținînd seamă de o serie de factori speciali (avantajul cunoașterii traseului, de bine de rău chiar obișnuința cu condiții atmosferice mai grele), cărora trebuie să li se adauge și situația concretă existentă pe parcursurile celor patru probe, așteptam și alte victorii, la individual.

Ne vom referi, în mod special, la întrecerea seniorilor, la care — de ce să n-o spunem — alături de toți spectatorii am nădăjduit într-o victorie românească. În mod normal, trei dintre alergătorii noștri *(Mustață, Grecescu și Barabaș — campionul de anul trecut)* aveau șanse la victorie. În afara lor, *Simo Vazici* (cel mai în formă, dintre iugoslavi, la ora actuală) și mai ales *Muharrem Dalkîlic* emiteau justificate pretenții la primul loc. Vazici este recunoscut ca un bun alergător pe 1500 și 5000 m dar care n-a reușit să strălucească în nici una din competițiile de cros la care l-am văzut. Dalkîlic, în schimb, s-a dovedit — mereu în ultimii ani — la fel de bun pe 5000 m ca și la cros. Cu doi ani în urmă, la Istanbul, campionul turc a reușit să-și adjudece victoria după ce o pornise, ca din „tun", chiar de la start. El a rezistat tuturor tentativelor atleților noștri de a-l ajunge și de a-l întrece. Pe Dalkîlic atleții noștri îl cunosc foarte bine, îi știu calitățile (mai cu seamă vitalitatea sa la finiș) dar și slăbiciunile. Tocmai pe aceste „slăbiciuni" contam mai mult atunci cînd nădăjduiam într-o victorie românească. În situația în care trei dintre atleții noștri *(Mustață, Barabaș, Grecescu)* au stat mereu pe primul plan al cursei (o bună porțiune din întrecere au mai fost și Rusnac și Lupu) așteptam ca ei să aplice o tactică corespunzătoare, într-un deplin spirit de sportivitate. În mod normal s-ar fi cuvenit ca ei să fi făcut o permanentă „morișcă", să fi schimbat mereu ritmul de alergare, intercalînd sprinturi repetate pe distanțe variate. În felul acesta, poate că victoria n-ar fi scăpat unuia dintre ei. Dar atleții noștri s-au mulțumit să alerge cot la cot cu Dalkîlic, deși știau că la finiș atletul turc le era superior. Cele cinci ture (de cîte 2000 m) au fost parcurse în următoarele timpuri:

2000 m	6:0,3,0	
4000 m	6:12.2	12:15,2
6000 m	6:17.8	18:33,0
8000 m	6:11,6	24:44,6
10000 m	5:53 0	30:37,6

Și finișul puternic al lui Dalkîlic și-a spus din nou cuvîntul! În condițiile amintite victoria lui a fost clară și perfect meritată.

Situația a fost aproape identică și la alte probe (junioare și senioare). *Kipra Danailova*, la senioare, a obținut victoria în fața celor patru alergătoare ale noastre *(Irina Zegreanu-Miklos, Viorica Gabor, Florentina Stancu și Elisabeta Teodorof)* care au urmat-o în clasament. Cu excepția acțiunii întreprinse la 1850 m cînd Zegreanu, pentru puțină vreme a trecut în frunte, în nici un alt moment (de la 700 m de cînd a preluat conducerea Danailova), nici una din concurentele noastre, și toate patru la un loc n-au încercat ceva deosebit. La fel și la junioare, probă în care *Vera Nikolici* a cîștigat la limită pentru că *Elisabeta Baciu și Claudia Iacob* au atacat-o mult prea tîrziu, cînd nu mai rămăseseră de parcurs decît cîțiva metri.

După cîteva sute de metri de la plecare, în cursa seniorilor conduce atletul grec Moschomas. El este urmat de Mustață (mascat în fotografie) și Barabaș, care l-a încadrat pe Dalkîlic

Foto: R. Vilara

Atleții noștri au avut, în general, o bună pregătire fizică și tehnică. Ceea ce le-a lipsit (cu excepția juniorilor) a fost posibilitatea de a rezolva, în favoarea lor, prin tactică, superioritatea pe care au avut-o în cele patru probe. Desfășurarea celui de al X-lea Cros Balcanic a fost, în această privință, un bun prilej de învățăminte. Concluziile care se vor trage trebuie puse la baza pregătirii de ficare zi a atleților noștri fruntași. Căci „Crosul Balcanic" n-a fost decît preludiul marilor competiții interne și internaționale din acest an ale atleților noștri. Și de tactică va fi nevoie și de aci înainte.

ROMEO VILARA

NATAȚIE

Avem cîteva individualități, dar nu o echipă...

După cum am mai scris și în numerele noastre trecute, înotătorii romîni au avut de înfruntat sîmbătă și duminică în bazinul acoperit de la Floreasca un adversar puternic, care în ultimii ani a urcat multe trepte în ierarhia natației europene, un adversar mai puternic decît cel întîlnit cu două săptămîni în urmă (selecționata orașului Berlin) și care a pus în fața sportivilor noștri „probleme" mai dificile de rezolvat. Într-adevăr, în 15 din totalul celor 19 probe, timpurile înregistrate de învingători au depășit larg pe cele realizate de cîștigătorii concursului de la Berlin. Cu atît mai semnificative ne apar cele cîteva victorii obținute de înotătorii romîni, ca și numeroasele recorduri republicane de seniori și de juniori, mărturia resurselor încă neexplorate la o parte din componenții lotului nostru reprezentativ. Numai în compania unor parteneri de întrecere valoroși a fost posibilă obținerea bunelor performanțe realizate de *Vasile Costa, Tiberiu Șerban, Vladimir Moraru, Cristina Balaban* și *Ingrid Ungur*.

Astfel, în proba de 100 m bras, cehoslovacii *Ocenașek* și *Hecko* (creditați cu rezultate în jurul a 71 de secunde) l-au „întins" serios pe tînărul și talentatul nostru reprezentant *Vasile Costa*, purtîndu-l spre... victorie (grație unui finiș irezistibil) și spre remarcabilul record, ajuns în momentul de față la 1:20,0. Elevul antrenorului *P. Lovas* a fost la înălțime și în ziua a doua cînd, infirmînd unele pronosticuri, a cîștigat detașat și cursa de 200 m, tot într-un timp record: 2:37,0. Ce altă dovadă mai elocventă că perseverența și munca asiduă de zi cu zi în condiții de loc avantajoase (la Timișoara nu există bazin acoperit) poate duce la rezultate superioare? Firește că atunci cînd timișoreanul va beneficia de cele mai bune condiții de pregătire, rezultatele sale vor avea un ecou și mai mare dincolo de hotarele țării.

Ca și *V. Costa* și ceilalți „colecționari" de recorduri au avut adversari care le-au înlesnit performanțele: *Cristina Balaban* pe *Marcela Navesnikova* (cînd a reușit 1:12,6 la 100 m spate), *Tiberiu Șerban* pe *Ivan Ferak* și *Jiri Simandl* (cînd a „mers" 2:22,9 la 200 m spate), *Ingrid Ungur* pe *Maria Kocendova* (cînd a oprit cronometrele la 1:05,3 pe „suta" de metri liber)...

Și totuși, aceste cîteva individualități apar cu totul insuficiente într-o întrecere pe echipe. A fost prea mare diferența între oaspeți și gazde la capitolul omogenitate valorică. Pentru că, în timp ce sportivii cehoslovaci au prezentat, aproape în permanență, doi oameni cu șanse de cîștig (atît la masculin cît și la feminin), echipa romînă n-a contat decît pe o mînă de performeri. Mai mult chiar, la o serie de probe înotătorii noștri sînt încă departe de standardul minim internațional. Este cazul sprinterilor (C. Georgescu, E. Voicu, D. Demetriad, F. Fülop) care coboară cu greu sub 59 sec — timpi care nu reprezintă nimic în arena internațională, al „patrusutiștilor" (E. Voicu), ca să nu mai vorbim de „specialiștii" de la delfin, care, prin rezultatele lor submediocre (peste 2:30,0 la 200 m), ne fac să regretăm și mai mult... retragerea lui *Alex Popescu* din activitatea competițională.

Din păcate nici în probele feminine „minusurile" nu sînt în număr mai mic. La 100 m liber nu contăm decît pe o singură sprinteră, *I. Ungur;* la 100 m spate și 400 m liber face față doar *Cristina Balaban*, în timp ce în probele de bras și delfin sîntem total descoperiți. Și atunci cum să nu-ți amintești de trecutul apropiat, cînd *Sanda Iordan* (campioană mondială universitară la Sofia) și mai tînăra *Zoe Reznicenco* purtau departe, prin remarcabilele lor performanțe, speranțele brasului feminin?

Ce-i de făcut? Să ne îngrijim mai atent de elementele tinere de perspectivă (pentru că mai în fiecare an ele promit și apoi... se pierd în anonimat), să fim mai exigenți în importanta muncă de selecție și, apoi, de instruire sportivă, să insuflăm permanent viitorilor performeri conștiinciozitate și pasiune pentru sportul pe care l-au îndrăgit. Pentru că „inovațiile" sui-generis în stabilirea punctajelor (4—3—2—1 în loc de 5—3—2—1, oficializat în toate întrecerile internaționale) nu pot ascunde lipsurile actuale din natația noastră.

G. NICOLAESCU
A. VASILIU

Vasile Costa, revelația concursului, în drum spre recordul probei 200 m bras

Foto: I. Mihăică

HOCHEI pe gheață

Constructorul a cîștigat turneul fulger din Capitală

Sîmbătă și duminică s-a disputat pe patinoarul artificial „23 August" turneul fulger dotat cu „Cupa F.R.H.P.", la care au participat echipele de juniori Constructorul, S.S.E. nr. 2, Steaua și Olimpia. Victoria finală a revenit formației Constructorul, care s-a dovedit bine pregătită, terminînd întrecerea neînvinsă. Iată rezultatele tehnice: Constructorul — Steaua 3—1 (2—0, 0—1, 1—0), Constructorul — Olimpia 4—0 (3—0, 1—0, 0—0), S.S.E. nr. 2 — Olimpia 4—0 (2—0, 2—0, 0—0), S.S.E. nr. 2 — Steaua 4—1 (1—1, 0—0, 3—0), Constructorul — S.S.E. nr. 2 3—0 (0—0, 2—0, 1—0), Steaua — Olimpia 2—1 (1—0, 0—1, 1—0).

I. ENCIU-corespondent